

Sygn. akt II Ca 429/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Kuczyńska

Sędzia Sądu Okręgowego Elżbieta Żak

Protokolant Katarzyna Szumiło

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 22 grudnia 2014 roku, sygn. akt VIII C 771/14

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 429/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 marca 2014 roku, wniesionym przeciwko pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L., powód R. M. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 28 czerwca 2005 roku, sygn. akt I C 1599/04, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że przedmiotowy wyrok został wydany, gdyż pozwana spółdzielnia dopuściła się przestępstwa fałszowania dowodów, a ponadto pozwana spółdzielnia otrzymała od Gminy L. odszkodowanie za brak lokalu socjalnego dla powoda. Wszystkie lokale przy ul. (...) mają status pomieszczeń zastępczych, wskutek czego eksmisja jest bezprzedmiotowa.

*

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie:

I. oddalił powództwo ,

II. przejął nieuiszczoną przez powoda część opłaty sądowej na rachunek Skarbu Państwa;

III. zasądził od powoda R. M. na rzecz pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L. kwotę 1.200 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 28 czerwca 2005 roku, sygn. akt I C 1599/04, Sąd Rejonowy w Lublinie: nakazał pozwanemu R. M. opróżnienie wraz z rzeczami lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w L. przy ulicy (...) i wydanie go powódce (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.; przyznał pozwanemu R. M. uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego wchodzącego w skład zasobu mieszkaniowego Gminy L.; nakazał wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu przez pozwanego do czasu złożenia przez Gminy L. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

W dniu 29 czerwca 2012 roku Gmina L. na podstawie powyższego wyroku sądu w związku z art. 14 ust. 1 i art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 roku, Nr 31, poz. 266, ze zm.) skierowała R. M. do zawarcia umowy najmu na czas określony, to jest 24 miesiące, lokalu socjalnego nr (...) położonego na parterze budynku przy ul. (...) w L., składającego się z jednej izby o powierzchni użytkowej 17,15 m², wyposażonego w instalację elektryczną, wodociągową, kanalizacyjną, ogrzewanie piecowe, w.c. poza budynkiem.

Jednocześnie R. M. został przez Gminę L. pouczone, iż w przypadku rezygnacji z oferty najmu w/w lokalu socjalnego wierzyciel powinien skierować wniosek do komornika celem wszczęcia postępowania egzekucyjnego i przewiezienia do schroniska, noclegowni lub innej placówki. Pismo zostało R. M. doręczone w dniu 5 lipca 2012 roku.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności.

R. M. odmówił zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Na podstawie powyższego wyroku Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 28 czerwca 2005 roku w sprawie I C 1599/04, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wierzyciel (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w L. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie W. R. z wnioskiem egzekucyjnym.

W dniu 14 lutego 2013 roku R. M. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie skargę o wznowienie postępowania w sprawie I C 1599/04. Prawomocnym postanowieniem z dnia 6 marca 2013 roku, sygn. akt I C 122/13, skarga R. M. została odrzucona.

Wyrok Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 28 czerwca 2005 roku w sprawie I C 1599/04 został wykonany w całości przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie W. R. w sprawie Km 2726/12 w dniu 18 września 2014 roku.

Sąd Rejonowy wskazał, na podstawie jakich dowodów ustalił powyższy stan faktyczny, dodając, że okoliczności faktyczne sprawy nie były sporne.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 zdanie pierwsze k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane.

R. M. nie wykazał, aby po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. Tytuł egzekucyjny w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 28 czerwca 2005 roku w sprawie I C 1599/04 został prawomocnym postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 roku zaopatrzony w klauzulę wykonalności. W związku z powyższym na powodzie ciążył obowiązek wykonania wyroku przez opróżnienie lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w L. i wydanie tego lokalu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.. Niewykonanie przez R. M. powyższego obowiązku uprawniało Spółdzielnię jako wierzyciela do wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

Ponadto powód w trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego W. R. w sprawie WR Km 2726/12 w dniu 18 września 2014 roku opróżnił lokal mieszkalny.

Argumentacja powoda przytoczona w uzasadnieniu pozwu ograniczała się do polemiki odnoszącej się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w sprawie I C 1599/04.

Z kolei okoliczność, na którą powołuje się R. M., iż Spółdzielnia uzyskała od Gminy L. odszkodowanie za niedostarczenie lokalu socjalnego, nie wpływa w żaden sposób na wymagalność ciężącego na powodzie obowiązku wykonania prawomocnego wyroku w sprawie I C 1599/04.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd Rejonowy uzasadnił przepisami art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. (zasadą odpowiedzialności za wynik procesu).

*

Apelację od tego wyroku wniósł powód R. M., zaskarżając wyrok w całości.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi niedopuszczenie dowodów mających wpływ na treść rozstrzygnięcia w postaci wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt I C 305/11 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie o sygn. akt I Ca 566/11, a ponadto nieuzasadnioną przewlekłość postępowania, co skutkowało oddaleniem powództwa ze względu na wykonanie wyroku o sygn. akt I C 1599/04.

Powód domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Sąd Rejonowy trafnie też przyjął, że powód nie powołał się na żadną z okoliczności, która byłaby zdarzeniem zaistniałym po powstaniu tytułu egzekucyjnego (wyroku eksmisyjnego), wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Niewątpliwie zdarzeniem takim nie mogą być przywoływane przez powoda w pozwie okoliczności w postaci rzekomego sfalszowania dowodów przez pozwaną Spółdzielnię w celu uzyskania wyroku eksmisyjnego, czy też niemożności eksmitowania powoda z lokalu położonego w L. przy ul. (...) ze względu na status tego lokalu.

Jeżeli tytułem egzekucyjnym, któremu nadano klauzulę wykonalności, jest prawomocny wyrok, dłużnik nie może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności utrzymując, że wyrok jest nieprawidłowy. Tym samym z uwagi na powagę rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) nie jest możliwe badanie w niniejszej sprawie, czy pozwana Spółdzielnia posłużyła się fałszywymi dowodami, albo czy ze względu na status lokalu położonego w L. przy ul. (...) powód mógł być z niego eksmitowany.

Z kolei błędnie powód uważa, że fakt, iż pozwana Spółdzielnia uzyskała od Gminy L. odszkodowanie na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 150) z racji niedostarczenia powodowi lokalu socjalnego przyznanego wyrokiem sądowym, przywraca powodowi prawa do zamieszkiwania w lokalu objętym wyrokiem eksmisyjnym. Odszkodowanie to jest jedynie naprawieniem szkody za okres, w którym nadal w lokalu tym przebywał powód, gdyż nie było dla niego lokalu socjalnego. Gdyby Gmina L. nie wskazała nadal lokalu socjalnego dla powoda i nie złożyła powodowi oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, pozwana spółdzielnia mogłaby żądać odszkodowania za

kolejne okresy zaniechania przez Gminę realizacji tego obowiązku. Tym samym zapłata takiego odszkodowania nie daje powodowi uprawnienia do dalszego zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu ani nie prowadzi do nawiązania pomiędzy powodem a pozwaną Spółdzielnią stosunku prawnego dającego powodowi uprawnienie do korzystania z przedmiotowego lokalu mieszkalnego.

Sąd Okręgowy odniósł się tylko do podnoszonych przez powoda w pozwie okoliczności, gdyż zgodnie z art. 843 § 3 k.p.c. w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Tym samym sądy rozpoznające niniejszą sprawę nie mogły badać innych okoliczności, które w pozwie nie zostały podniesione.

Zarazem z powyższych rozważań wynika, że bez znaczenia jest, czy tytuł wykonawczy został wykonany, gdyż i tak powództwo powoda o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie mogłoby zostać uwzględnione. Kwestia ewentualnej przewlekłości sądu w rozpoznaniu sprawy powoda nie mogła zatem mieć wpływu na wynik procesu.

Wskazać jedynie należy, że Sąd Rejonowy ustalając, że tytuł wykonawczy został wykonany, nie ustalił, czy czynność ta nie została zaskarżona skargą na czynność komornika jako kończąca postępowanie. Ma to o tyle znaczenie, że gdyby doszło do jej uchylecia przez sąd, nietrafny byłby wywód, że powództwo należało oddalić wobec wykonania wyroku eksmisyjnego. Skoro jednak – co wyżej wskazano – i tak powództwo przeciwegzekucyjne podlegało oddaleniu, zbędne było czynienie ustaleń w tym przedmiocie przez Sąd Okręgowy.

Jeżeli chodzi zaś o drugi zarzut apelacji, istotnie Sąd Rejonowy nie rozpoznał wniosku dowodowego powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentów z akt sprawy I C 305/11 (II Ca 566/11) – k. 89.

Z tego względu Sąd Okręgowy dopuścił dowód z dokumentów z akt tej sprawy (podane sygnatury dotyczą jednej sprawy – pierwsza jest sygnaturą Sądu Rejonowego, a druga – Sądu Okręgowego rozpoznającego apelację), w celu ustalenia przedmiotu wcześniejszego postępowania. Wprawdzie Sąd Rejonowy nie był w stanie przedstawić akt tej sprawy Sądowi Okręgowemu (k. 142), jednakże na podstawie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem o sygn. akt II Ca 566/11 znajdujących się w zbiorze orzeczeń Sąd Okręgowy, Sąd Odwoławczy ustalili, że wcześniejsza sprawa dotyczyła również pozbawienia przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności, zaś powództwo R. M. zostało oddalone po pierwsze dlatego, że nie istniał jeszcze wówczas tytuł wykonawczy (tytułowi egzekucyjnemu nie nadano klauzuli wykonalności), a po drugie dlatego, że okoliczność, na którą powoływał się powód (uiszczenie zaległości czynszowych), nie skutkowało powstaniem po stronie powoda uprawnienia do korzystania z lokalu mieszkalnego, z którego orzeczono jego eksmisję w sprawie o sygn. akt I C 1599/04. Wobec tego wcześniejsza sprawa o sygn. akt I C 305/11 (II Ca 566/11) nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej.

Powód nie sformułował żadnych zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego w zakresie rozstrzygnięć o kosztach procesu i o nieuiszczonych kosztach sądowych, a Sąd Odwoławczy z urzędu uwzględnia tylko naruszenie prawa materialnego oraz nieważność postępowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 roku, sygn. II CSK 400/07, Lex nr 371445). Nie było zatem podstaw do zmiany tych rozstrzygnięć.

Nie było podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego, gdyż powód w apelacji wniosku o zwrot kosztów postępowania apelacyjnego nie zgłosił i przegrał sprawę (art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.), natomiast pozwany reprezentowany przez radcę prawnego nie zgłosił wniosku o zwrot tych kosztów i roszczenie takie pozwanemu wygasło (art. 109 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.).

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.